

hým osvědčením ve spisech oněch, nad to ještě neúplným a proto složením jistoty podpořeným, jež stačilo pro povolení prozatímního opatření, zde vystačiti nelze. Odmítnutím návrhu žadatelova nebyl tudíž zřejmě porušen zákon a není dovolací rekurs v §u 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. na místě.

Čís. 4265.

Tím, že o odporu (§ 397 ex. ř.) právoplatně rozhodnuto, stal se bezpředmětným rekurs do povolení prozatímního opatření.

(Rozh. ze dne 14. října 1924, R II 196/24.)

*R II 341/24
18. 11. 1924*

Usnesením ze dne 9. února 1924 bylo povoleno prozatímní opatření. Navrhovatelův odpůrce podal proti povolujícímu usnesení jednak odpor, jednak rekurs. Prve, než bylo rozhodnuto o rekursu, byl vyřízen odpor v ten rozum, že bylo potvrzeno usnesení, povolující prozatímní opatření. Do usnesení, jímž bylo rozhodnuto o odporu, nebyl podán rekurs. Rekursu do usnesení, povolujícího prozatímní opatření, rekursní soud po té vyhověl a zamítl žádost o povolení prozatímního opatření. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Tím, že zůstalo nenapadnutým usnesení, jímž bylo k odporu prozatímní opatření potvrzeno, stal se rekurs odpůrce ohrožené strany bezpředmětným, neboť základem rozhodnutí o odporu byly výsledky ústního jednání, kde stranám byla dána možnost, aby své stanovisko ve všech směrech náležitě vysvětlily a o svých tvrzeních nabídly důkazy, což se také stalo, a byly důkazy, pokud je soud pokládal za rozhodné, také provedeny. Tím zjednáán byl širší rozvětvený skutkový děj, který poskytnul daleko spolehlivější podklad pro posouzení oprávněnosti a přiměřenosti navrženého prozatímního opatření (§ 398 ex. ř.). Nabylo-li tedy rozhodnutí soudu první stolice, vydané na tomto širším základě, právní moci, stalo se další jednání o rekursu, jež tohoto pevného podkladu postrádá a tím i rekurs sám bezpředmětným.

Čís. 4266.

Předpisu §u 146 c. ř. s. nelze použiti, jde-li o lhůty, jež podmiňují vznik nároku (na př. § 4 (1) opatření ze dne 8. října 1920, čís. 586 sb. z. a n.).

Oznámení dle §u 4 (1) opatření čís. sb. 586/20 musí se státi v měsíci listopadu roku, předcházejícího bezprostředně tomu roku, pro nějž jako pro první se zvýšení žádá. Nejde o věc rozsouzenou, byl-li návrh zamítnut v jednom z předchozích let proto, že byl pachtýři pozdě ohlášen.

(Rozh. ze dne 14. října 1924, R II 335/24.)